

Sygn. akt IX W 244/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. P. S.

po rozpoznaniu w dniu 4 marca , 1 kwietnia i 13 maja 2014 r. sprawy

M. S. (1)

s. L. i D. z domu R.

ur. (...) w G.

obwinionego o to, że:

w dniu 19 maja 2013 roku około godziny 10:15 koło miejscowości P., gm. J. na drodze nr (...) kierując pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) w kierunku m. M. wykonał manewr wyprzedzania nie stosując się do znaku poziomego P-3 „linia jednostronnie przekraczalna”

- tj. za wykroczenie z art. 92§1 kw

ORZEKA:

I. **obwinionego M. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 92 § 1 kw skazuje go na karę grzywny w kwocie **500 (pięćset) złotych;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (sto) złotych i opłatą w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych.**

Sygn akt IX W 244/14

UZASADNIENIE

Obwiniony **M. S. (2)** mieszka w G., gdzie prowadzi (...). Osiąga miesięczny dochód około (...)złotych. Na utrzymaniu posiada trójkę dzieci.

W dniu 19 maja 2013 r. około godziny 10:15 funkcjonariusze policji A. P. i T. L. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym na drodze krajowej nr (...), radiowozem marki K. (...). W okolicach miejscowości P. gm. J. poruszali się od strony N. w kierunku miejscowości N. za pojazdem osobowym ciągnącym przyczepkę lekką. W okolicach 216 km 8 hm jadący za nimi obwiniony M. S. (1), kierującym pojazdem marki F. o nr rej. (...), podjął manewr wyprzedzania radiowozu. Pasy ruchu dla przeciwnych kierunków jazdy rozdzielone były znakiem poziomym P-3 linia jednostronnie przekraczalna . Od strony pasa prawego, po którym poruszał się radiowóz , znajdowała się linia przerywana. Gdy

obwiniony wyprzedzał radiowóz zmienilo się oznakowanie poziome na jezdni. Dla kierunku w którym poruszali się funkcjonariusze i obwiniony była już linia ciągła, zaś od strony pasa ruchu dla kierunku przeciwnego przerywana (znak P-3). Prowadzący radiowóz funkcjonariusz Policji umożliwił obwinionemu powrót na prawy pas ruchu, zwalniając i zwiększając odstęp od poprzedzającego go pojazdu. Obwiniony pomimo zmiany oznakowania na jezdni nie zakończył manewru wyprzedzania i nie wrócił na swój pas ruchu, nie zjechał na prawy pas ruchu przed radiowóz, lecz kontynuował wyprzedzanie pojazdu osobowego z przyczepą. Obwiniony został zatrzymany do kontroli. Odmówił przyjęcia mandatu karnego kredytowanego. W pojeździe obwinionego znajdował się pasażer- W. W..

(dowód: notatka urzędowa k. 4, kopia notatnika służbowego A. P. k. 31-39, k. 72-80, kopia notatnika służbowego T. L. k. 40-45, k. 65-71, oględziny miejsca popełnienia wykroczenia k. 82-87, informacja z K. w O. k. 118)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Wyjaśnił, iż manewr wyprzedzania wykonał prawidłowo w miejscu gdzie zezwalają na to znaki umieszczone na jezdni. Od jego strony była linia przerywana, a z drugiej strony linia ciągła. Podkreślił, że swój manewr zakończył w miejscu gdzie była jeszcze linia przerywana od jego strony jezdni. W miejscu gdzie wykonywał manewr wyprzedzania był prosty odcinek jezdni. Potwierdził, iż wyprzedzał zarówno oznakowany radiowóz policyjny jak i pojazd ciągnący przyczepkę.

Sąd nie podzielił wyjaśnień obwinionego, jako stojących w sprzeczności z materiałem dowodowym zebrany w niniejszej sprawie, w tym z zeznaniami A. P. i T. L.. Wyjaśnienia te zmierzają do uniknięcia odpowiedzialności karnej i stanowią wyraz przyjętej przez obwinionego linii obrony.

Obaj funkcjonariusze którzy przeprowadzali interwencję z udziałem obwinionego -A. P. oraz T. L., podali, że w trakcie wykonywania manewru wyprzedzania, gdy obwiniony zrównał się z radiowozem oznakowanie poziome na jezdni zmienilo się. Od strony prawego pasa, dla kierunku w jakim poruszał się radiowóz pojawiła się linia ciągła, dla kierunku przeciwnego przerywana. T. L. podkreślił, że obwiniony po wyprzedzeniu radiowozu miał możliwość zakończenia manewru i powrotu na swój pas ruchu. Obwiniony pomimo zmiany oznakowania, kontynuował wykonywany manewr wyprzedzania. Pojazd z przyczepką wyprzedzał już w miejscu gdzie była linia ciągła dla jego kierunku ruchu.

Zeznania w/w świadków wykazują rozbieżność odnośnie oznakowania poziomego w miejscu, w którym obwiniony rozpoczął manewr wyprzedzania radiowozu. Z zeznań A. P. wynika, iż od strony pasa ruchu po którym poruszał się radiowóz znajdowała się linia przerywana, a dla kierunku przeciwnego ciągła. Oznakowanie to zmienilo się gdy obwiniony znalazł się na wysokości radiowozu. Natomiast T. L. (3) podał, iż już w momencie rozpoczynania wyprzedzania radiowozu od prawego pasa ruchu znajdowała się linia ciągła. Przyczyną powyższej różnicy w relacji świadków może być fakt, iż oznakowania poziome - linia P-3, zmienilo się w trakcie wykonywania przez obwinionego manewru wyprzedzania, w niewielkiej odległości od miejsca podjęcia tego manewru. Z notatki A.P. wynika, iż kierujący radiowozem nie rozpoczął wyprzedzania poprzedzającego go pojazdu osobowego z przyczepką właśnie z uwagi na zmieniające się przed nimi oznakowanie poziome.

Sąd podzielił zeznania w/w świadków uznając je za logiczne, rzeczowe. Sąd przyjął, mając na uwadze treść notatki k 4 oraz zapisy w notatnikach służbowych, iż miejscu w którym obwiniony rozpoczął manewr wyprzedzania radiowozu od strony pasa ruchu po którym poruszał się radiowóz znajdowała się linia przerywana, zaś dla kierunku przeciwnego ciągła, przy czym w niewielkiej odległości od tego miejsca, gdy obwiniony znajdował się na wysokości wyprzedzanego radiowozu, oznakowanie poziome zmienilo się. Obwiniony kontynuował wyprzedzenie samochodu poprzedzającego radiowóz przy oznakowaniu znakiem P-3 linia jednostronnie przekraczalna z lewej strony. Należy zatem uznać, iż z zeznań wyżej wymienionych świadków wynika, że obwiniony wykonując manewr wyprzedzania nie zastosował się do znaku drogowego P-3 linia jednostronnie przekraczalna. Zeznania funkcjonariuszy korespondują w tym zakresie z treścią notatki służbowej oraz zapisami w notatnikach służbowych.

Zeznania funkcjonariuszy znajdują potwierdzenie w dokumentacji z przeprowadzonych oględzin odcinka drogi, gdzie miało miejsce przedmiotowe zdarzenie. Z dokumentacji wynika, iż w miejscu wskazanym w notatce urzędowej w

okolicy słupka nr 216 km 8 hm, przed wzniesieniem następuje zmiana oznakowania poziomego i od strony dla jadących w kierunku W. linia przerywana zmienia się w linię ciągłą.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania W. W. (2) jedynie w zakresie dotyczącym wyprzedzania przez obwinionego dwóch pojazdów – radiowozu i samochodu z przyczepką . Nie podzielił ich natomiast odnośnie oznakowania poziomego na jezdni w miejscu wykonywania opisanego manewru wyprzedzania. Stoją one w sprzeczności z zeznaniami omówionych świadków. Pochodzą od pasażera , nie od osoby kierującej pojazdem , co miało niewątpliwie wpływ na dokonywanie obserwacji podczas jazdy .

Mając powyższe na uwadze wina obwinionego nie budzi wątpliwości. Swoim zachowaniem obwiniony M. S. (1) wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 92 § 1 kw w ten sposób, że w dniu 19 maja 2013 r. około godziny 10:15 koło miejscowości P. Gm. J. na drodze nr (...) kierując pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) w kierunku m. M. wykonał manewr wyprzedzania nie stosując się do znaku poziomego P-3 „linia jednostronnie przekraczalna”.

Warunkiem przypisania odpowiedzialności za wykroczenie z art. 92§1 kw jest niezastosowanie się do znaku lub sygnału, czyli takie zachowanie które narusza wynikający ze znaku lub sygnału obowiązek. Zgodnie z treścią § 86 pkt. 4 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych znak poziomy P-3 „linia jednostronnie przekraczalna” oznacza zakaz przejeżdżania przez tę linię od strony linii ciągłej i najeżdżania na nią, z wyjątkiem powrotu po wyprzedzaniu na położony przy linii przerywanej pas ruchu zajmowany przed wyprzedzaniem. Linia P-3 rozdziela kierunki ruchu na dwukierunkowych jezdniach w rejonach łuków, wzniesień, miejsc o niedostatecznej widoczności. Jest stosowana niezależnie od dopuszczalnej prędkości na drodze celem zapewnienia bezpieczeństwa uczestnikom ruchu.

Obwiniony manewr wyprzedzania rozpoczął w miejscu, gdzie dla jego kierunku ruchu była linia przerywana. Jednak już w trakcie wyprzedzania radiowozu oznakowanie to zmieniło się. Obwiniony mimo, iż miał możliwość zakończenia manewru wyprzedzania i powrotu na swój pas ruchu, kontynuował wyprzedzanie . Tym samym nie zastosował się do oznakowania poziomego istniejącego w miejscu zdarzenia.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 500 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Sąd na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania i opłatą w łącznej kwocie 150 złotych, uznając, iż osiągnane przez niego dochody pozwalają mu na ich uiszczenie.